

4 juli, Tomas Maestre en een dag uittrekken voor MB's

Tomas Maestre Aznar werd geboren op 24 december 1925 in Madrid, binnen een vooraanstaande zaken-familie van de regio Murcia. Dit geslacht dankt zijn prestige om de activiteiten, geïnitieerd door Miguel Sáez Zapata, "Oom Wolf" mijnbouw ondernemer van La Union en Cartagena.

Met negen jaar verloor hij zijn vader en met achttien ook zijn moeder.

De lotgevallen van de Burgeroorlog en de moeilijke naoorlogse jaren vormden het leven van Thomas Maestre Aznar op die wijze dat hij zich genoodzaakt voelde te studeren aan Spaanse Geografische centra.

Thomas Maestre studeerde recht en studeerde af in 1948, terwijl hij de leiding van agrarische familie landgoed had, vanuit de Hacienda San Javier. In 1952 besloot hij zijn advocatenkantoor te installeren in Madrid. Hij verbond zijn eerste vastgoed activiteiten in Madrid en aan de Costa del Sol met de toeristische sector en de eerste ideeën namen vorm aan, om La Manga om te toveren in een ongeëvenaard toeristisch sport- en recreatiecentrum en gebruik te maken van de bijzondere weersomstandigheden, de Mar-Menoraanse lagune en de natuurlijke eigenaardigheid van de zandbank die dit gebied kenmerkt

We beseffen op onze reis vaker dan ooit hoe goed we het hebben in Nederland, waar alles geregeld is, waar je maar op een knop hoeft te drukken en je krijgt je informatie razendsnel (en dan nog ergeren we ons) waar je water kunt gebruiken zonder zuinig te zijn (verspillen) en waar alles binnen korte afstand te koop is.

De bus nemen is niet altijd simpel, niet in Portugal en niet in Spanje. Er staat nergens waar die bus dan stopt, welke lijn je moet nemen en welke route hij rijdt, dus waar je uit moet stappen. Internet werkt slecht of niet, in het havenkantoor spreken ze geen Engels en weten ook niet veel. En hebben geen kaart van La Manga. Het is immers geen Tourist Information! Tourist information is hier niet, dan moet je lopen naar kilometerpaal 12 en of dat dan een bord is of een kantoortje is vooralsnog een raadsel. We hebben het meeste aan voorbijgangers gevraagd in half Spaans, half Engels, en zo kom je er ook wel.

We zoeken dus de bus en Spanjaarden op straat zeggen waar hij ongeveer moet stoppen, 2 kilometer verderop achter de Appartementen. Daar hangt geen wegwijsbordje met busnummers of -tijden en we vragen een Spanjaard of hier de bus naar Cartagena stopt. Jawel, maar we moeten overstappen. De bus komt 10 minuten te laat, natuurlijk en we kopen in het Spaans een kaartje maar bij de woorden Cartagena zegt de chauffeur dat dit niet de bus naar Cartagena is. Wij zeggen hem: Linea 15 (dan maar Italiaans) e poi linea 20. Aha dat snapt hij en we moeten uitstappen bij halte Pedruchillo, hij zal het omroepen begrijpen we. Een betrokken mevrouw let ook op. Op Pedruchillo staat bus 20 al klaar, dat , merken we later niet zo logisch is, want 20 is tijdens de rit ongeduldig en haalt 15 in en zou je ergens anders vanuit 15 op 20 willen stappen, dan heb je pech.

Portman: het bedorven achterland van Cartagena

De rit langs alle haltes en afgeslagen zijweggetjes naar dorpjes duurt 2 uren. Het kost ook maar 3 euro dus geniet van de rit. Er is airco en we hebben snoepjes bij ons. We rijden door "gaten" van dorpjes waar nog geen hond wil wonen: huizen zijn gesloten, vervallen, straten verlaten en hier en daar is nog wel een pleintje met boompjes en supermarkt of café, maar het ademt de sfeer van vergane glorie uit, die op het eerste gezicht, niet zoals in sommige steden tot behoud van erfgoed heeft geleid. Wanneer we op de heuvels de resten van mijnbouw fabrieken zien staan, die als droevige kastelen de omgeving domineren, begrijpen we dat dit Portman is, waar we op 23 april met de boot langs zijn gevaren. Een uitgemergeld land, met de sporen van decennia mijnbouw en de chemische ramp van dumpen van afval. Na deze dag verdiepen wij ons nog eens in La Union en Portman, het voormalige Romeinse Portus Magnus. De stad Union biedt een educatief Mining Parc, waar de geschiedenis van de mijnen, waar IJzer, Zink, Mangaan, Pyriet gewonnen werd, en de erfenis van de mijnwerkers, hun gewoontes en tradities (o.a. Flamenco) tot leven komt.

We komen aan in het busstation van Cartagena. Hè, een beetje thuis voelen, leuk! We zoeken de Orange winkel, maar we zijn vergeten de kaart op te duiken in de schoendoos met toeristische info op Skadi. Met de iPhone van Peter komen we er ook uit en een prettige wandeling om de burcht brengt ons in het centrum waar de mooie winkels en leuke terrassen ons aanstaren. We lopen 5 minuten voor sluitingstijd (siesta) de winkel binnen en kopen MB's bij. Natuurlijk is een terrasje met een paar schoteltjes tapas ook niet te versmaden.

Op hetzelfde busstation nemen we een Cola, want de bus is net weg en we treffen het want het cafeetje heeft loei-snel internet dus we kunnen een hoop foto's synchroniseren naar Dropbox. Dan zoeken we bus 20 beneden op het

perron, we nemen aan dat bordje 20 perron zowel als busnummer indiceert. Verder staan er geen informatieborden die aangeven welke buslijnen er zijn, misschien wel boven, maar daar zijn we aan voorbij gegaan. Domme toeristen. Na een ommetje door het busstation komt Peter aan wachtende Annelies melden dat de bus er staat, en wel op perron 31. We stappen in en vragen een kaartje La Manga. Een hele Spaanse retirade doet ons begrijpen dat we een kaartje boven in het busstation hadden moeten kopen. OK, dus heen is het bij de chauffeur en terug is het aan een loket. En wat dan "La Manga"!?! La Manga is groot! Wilt u naar Cabo de Palos? Wij zeggen maar ja...Geërgerd en hoofdschuddend om de stomme toeristen die we zijn, geeft de chauffeur toch het kaartje af uit zijn automaat en neemt het geld in ontvangst en we beginnen een rit van opeens slechts 30 minuten. De bus slaat alle haltes over die we op de heenweg hebben aangedaan. In Cabo de Palos-stadsdeel staat Linea 15 al en Peter springt uit de bus om 15 staande te houden. En zo komen we weer veilig en sneller dan het internet in de buurt van de haven.

5 - 6 juli, La Manga del Mar Menor aan de Costa Cálida

La Manga del Mar Menor is een landstrook, gelegen aan de zuidoostkust van Spanje in de autonome regio Murcia aan de Costa Cálida (Middellandse Zee). De dichtstbijzijnde grote en belangrijke havenstad is Cartagena.

Mar Menor is het grootste zeewatermeer in Europa.

La Manga is een smalle landstrook, met een lengte van 22 km. en breedte tot 1.5 km. Deze strook land sluit eigenlijk deze binnenzee van het open water nl. de Middellandse Zee maar de binnenzee staat wel in contact met de open zee via vier natuurlijke kanalen, genaamd "golas". Mar Menor staat ook bekend om haar goede stranden (Blauwe vlag) en heldere water.

La Manga ligt tussen twee natuurgebieden: "Salinas y Arenales de San Pedro del Pinatar" aan de noordzijde en "Salinas de Marchamalo" en "Las Amoladeras" in het zuiden. La Manga is volgebouwd met hotels en vakantiehuisjes. De bebouwing belast de landtong zodanig dat deze langzaam maar zeker steeds verder verzakt...

Het ontstaan:

Oorspronkelijk was La Manga del Mar Menor een open baai aan de Middellandse Zee, met aan beide zijden, vulkanische riffen, die geleidelijk het zand en sediment tegenhielden, dat langs de kust werd meegesleurd door de zeestromingen. Hierdoor werden een zandige kolom van duinen en rots vegetatie gevormd en lange stranden, die in contact stonden met twee zeeën: de Middellandse Zee en de Menorzee.

7 - 10 juli, mañana komen we het zonnescherm opmeten

We fietsen naar de mini-VVV en we fietsen naar het uiteinde van het schiereiland waar we hoge en mooie resorts met zwembaden tegenkomen, stukjes strand met af en toe een klein restaurantje of strandtentje en het blijft bijzonder om links zowel als rechts een zee te zien liggen. We drinken wat bij Restaurante Escuela de Pieter waar je vanaf het trendy zwart-witte terras het strandje met enkele rieten parasols kan oplopen en andersom kan je het anker van je bootje voor het strandje uitgooien en door het water waden naar het terras. Helaas te ondiep voor Skadi maar we gaan het zeker met de Dinghy doen.

We hebben nu ook twee favoriete tentjes aan de haven en bemachtigen bij beide hun wifi-wachtwoord, dat we thuis op de computer invoeren. Eindelijk weer goed internet want dat van de haven is weer knudde. We drinken koffie voor 1,30 en wijn voor 2 euro en krijgen steeds meer lekkere dingetjes erbij geserveerd omdat men ons nu kent.

In de Chandlery die tevens Beneteau dealer is vinden we dé schoenen waar Peter zo dol op is: echte Quayside 's. Op de Kanaaleilanden vorig jaar niet gevonden.

In de hitte valt alleen te leven als er wind is en die wind is alleen aan de stranden te vinden. In de marina is het vrijwel windstil en het kleine briesje dat 's nachts (nog steeds) uit het noordoosten komt geeft geen verkoeling. We besluiten actie te nemen en een zonnenscherm aan te schaffen. Maar waar? Annelies heeft op internet een zeilmaker in Los Alcazares ontdekt en dat is een flink eind uit de buurt en om het meer heen rijden. Dat kunnen we op 11 juli ondernemen wanneer we de auto huren. Ondertussen vragen we aan de havenmeesteres of ze een zeilmaker weet. Een Argentijnse meneer aan de haven zou zeilmaker zijn. We gaan bij hem langs maar hij doet in "verstagingen". Zeer vriendelijk maar daar hebben we weinig aan. Hij kent wel iemand die met de auto vrijwel elke dag langs komt. Hij zal opletten en hem staande houden, als hij hem ziet...mañana.

Dat kan even duren, we gaan ondertussen verder zoeken en vragen het in de "Quayside" winkel. Komt helemaal in orde: hij zal bellen met de zeilmaker en die komt mañana en uiterlijk binnen twee dagen opmeten. Ook gaat hij voor ons prijzen opvragen voor airco's, want die willen we óók maar aan boord zetten. Na 2 dagen mañana, lopen we de winkel binnen: „weet je al wat?" Hij kijkt op zijn Spaans en we weten genoeg. Hij belt ter plekke en geheel tegen Spaanse gewoonte in- de zeilmaker, zich daarbij onder druk voelend: ene Miquel komt mañana in de namiddag en de prijs van de airco weet hij ook morgen. Mañana dus . . .

En dan stellen we de vraag aan de Spaanse buurtjes naast ons die in het weekend van hun bootje komen genieten. Zij zoeken voor ons op internet bij de internetwinkel van Franco-Bordo en we worden meteen lyrisch over het aanbod artikelen en de levertijd. We bestellen een overkapping voor de hele boot. Die zou binnen 4 dagen afgeleverd worden, kant en klaar.

Op de zeilmaker en de prijzen van de airco wachten we niet mee. Peter heeft een airco gevonden op het internet bij Worten in San Javier en daar gaan we dan direct langs als we de auto hebben opgehaald.

Het Skadi gevoel zou het Skadi gevoel niet zijn als we niet zouden zorgen voor een comfortabele leefomgeving ondanks de warmte. Nog een paar dagen en dan: koelte. . . . . Mañana

11 juli, San Javier en een auto huren

Op maandag huren we een auto. We moeten daarvoor met de Ferry het meer oversteken naar San Javier en van daar even met de taxi naar het vliegveld dat tevens thuisadres is van het stuntvliegers team van San Javier en Aguilla. Maar daarover later meer...

We zijn zowat vaste klant van Interrent, vanwege de goede service. We hebben via een "broker" geboekt, dat scheelt veel geld deze keer en na het ophalen van de auto, een "schattig Fiatje 500, op pieklein vliegveldje rijden we naar San Javier om te lunchen. San Javier is in tegenstelling tot La manga zeer rustig en we zien veel oude mensen die opmerkelijk genoeg nog steeds op hoge leeftijd aan het strandleven deelnemen, in badpak gekleed en zich niet schamend voor hun oude lichaam. Oma verlaat met wandelstok in badpak en ragfijn gewaadje het strand en steekt de straat over op weg naar huis. Dat kan gewoon allemaal hier en je ziet de oudjes zó genieten. Sowieso wordt in Spanje de ouderdom gerespecteerd en nemen oude mensen nog altijd deel aan het sociale buitenleven, in zwembroek, en 's avonds opgetut aan het boulevard-flaneren. Is dat niet geweldig?!

We eten bij restaurant Madrid die nogal schreeuwerige reclame heeft over de menu 's. We hebben flink trek en nemen plaats en we bestellen een Paella. Onverwacht goed is de pan Paella en we vernemen dat hij zojuist gekookt is door een señora die de verse vis van haar echtgenoot, die visser is, krijgt aangeleverd. Nadat we vertellen dat we

lang met de zeilboot op reis zijn en een goede Hollandse fooi geven voor een Spaans geprijsde fantastische maaltijd, worden we voorgesteld aan de kokkin, een bescheiden vrouwetje. Peter schud dankbaar haar hand. Dat is wederzijds. Annelies krijgt een sterk likeurtje aangeboden (op zijn Haags: „me strot brandt af!“) en we worden zowat uitgezwaaid.

We hebben nog een omweggetje te maken voordat we terug rijden naar La Manga en dat is naar het overdekte winkelcentrum van San Javier. Daar is een Worten gevestigd. Peter heeft op internet gezocht naar een airco en we gaan hem nu halen! Klaar mèt de hitte en klaar vóór de hitte, want we zijn de Med voorlopig nog niet uit!

12 juli, verplicht naar Almerimar en terug 600 km.

De batterijen die wij in het voorjaar in Almerimar hebben aangeschaft voldoen niet. Na telefonisch overleg met Arjan in Vlissingen, moeten we concluderen dat er een cel in een batterij niet functioneert en dat de batterijen daardoor niet goed werken en van lieverlee nòg minder goed zullen werken. Enige optie - en gelukkig zijn we nog in de buurt van Almerimar- is ze terug te brengen. Een lange dag, maar ook een bijzondere tocht door de heuvels van Cartagena.

We rijden door de Sierra del Aguillon, ertswinning vindt hier nog steeds plaats. We passeren de vallei van Almanzora in de provincie Almeria met zijn marmergroeves; de monumentale bergrug is doorspekt met witte marmerlijnen. Dit vormt een groot middel van bestaan voor de omliggende dorpen.

Het daarop volgende landschap kenmerkt zich verder door boomgaarden aan de voet van de Siërra's, en hectaren van kassenbouw. Al opgemerkt vanuit zee, maar nu zien we hoe omvangrijk de groente- en fruitteelt hier is, het Westland van Andalucia, maar wel zo groot als een hele provincie. Alle kassen niet met glas maar met wit plastic of blauwgroene netten omwikkeld.

Wanneer we dan weer door het droge land van Rambla de las Cachas rijden doet dat ons denken aan de Spaghetti westerns maar ook vragen wij ons af hoe de Romeinen door dit land getrokken zijn, met zijn grauwe heuvels met fletse grassenpollen en afgebrokkeld steen.

Nabij Almeria stad begint het land groener te worden. Hier bevindt zich het Parque Nacional Barranco del Tesoro/ Rio de Aguas in de Sierra Nevada en daar achter ligt Cabo de Gata Nijar, het vulkaanlandschap van de kaap.

De Autovia- een tolweg- leidt door de voorgebergten van Granada, lijnrecht door de daarvoor uitgegraven heuvels, hier doen ze niet zo moeilijk milieu-actief. Steengroeven zijn zichtbaar en Annelies bedenkt zich, dat ze in de eerste klas van de middelbare school- 1969- moest leren wat de landen van Europa wonnen aan aardse schatten. Het interesseerde haar geen bal. Nu ze hier rijdt, leeft het land voor haar.

De grond is rijk aan delfstoffen en men teelt een onnoemelijke hoeveelheid fruit. Velden met bolletjes die later meloenen blijken te zijn. Langs de kassenvelden staan plasticfabrieken voor de nodige kassenbedekking en sap industrieën. Vanuit zee zagen we de lijn van toeristische badplaatsen en daartussen de witte kilometers vakken van kassenbouw als ski-hellingen en nu zien we hoe dynamisch het land eigenlijk is dat het toerisme hier niet de hoofdrol speelt. Tot aan El Ejido is elk stukje land in gebruik en wanneer we richting kust rijden vindt de transformatie plaats in toeristisch en kunstmatig beplant droomoord. De 4baans toegangsweg naar Almerimar is in palmen gehuld en geeft het Spanje weer zoals de toerist het graag ziet. Maar we vergeten dat het land rots en metaal en zand is, en zijn mensen moet voeden met eten en huizen moet bouwen met zijn steen.

De reclamebordencultuur is hier ook op hol geslagen. Rijen borden ontvangen je wanneer je de stad tegemoet rijdt, eveneens aangevend dat hier de paprika wordt geteeld en niet zo'n klein beetje ook!

De Chandlery/Ferreteria is ons dus bekend en we rijden door een jachthaven waar het wemelt van toeristen, waar het bruist van leven, van winkeltjes en ook hier totaal verschillend van de rust, bijna saaiheid, die wij beleefden toen we hier in het voorjaar waren.

De eigenaar van de Ferreria meet onze batterijen en kan er geen defect aan vinden. Hij wil ze niet terug nemen want hij kan aan de fabriek niet tonen dat ze defect zijn. Wij stemmen met hem af dat we andere batterijen mee

terug nemen en dat we 4 x daags een meting doen. Als ook deze batterijen niet voldoen, dan moeten we een nieuw plan maken...

Wij eten een meegenomen lunch en willen liefst zo snel mogelijk weer terug. De rit gaat opnieuw door het nu droge land en over de enorme viaducten van Herrera over de drooggevallen Rio de Aguas - geen "aguas" nu... De kassen worden geïrrigeerd en Annelies weet nu waar het water vandaan komt: er liggen in het landschap veel waterbassins zo groot als een meer. Dit geeft aan dat er in de winter een hoop valt! En dat is ook te zien aan een stuk landschap met kalkachtige steen waar water hele gleuven en gaten in heeft ge-erodeerd. Kalkrotsen veranderen hier in een modderpoel en hollen de grond uit.

Dit kleine stukje tolgeweg heeft ons heen en terug bij elkaar 28 euro gekost en het zet je aan het denken, dat autorijdend naar Zuid Spanje, je heel wat geld kwijt kan zijn aan tolgewegen.

13 juli, stuntzeilers en stuntvliegers

Hoe kom je aan je informatie over waar je heen wilt..? En wij antwoorden: gewoon veel luisteren naar iedereen.

Dit vroeg Miles van Le Rohéténor. Hij heeft de boot van David samen met David vanuit Gibraltar hier naartoe gevaren. David wil stoppen met werken en Miles begint er langzamerhand ook aan te denken om te stoppen. We hebben hen de vorige avond uitgenodigd om een biertje te komen drinken. Vandaag gaan ze terug naar Engeland. David (55) gaat zijn zaken regelen (beëindigen) en komt eind augustus weer terug in Tomas Maestre.

Aan ons ponton ligt ook een Zwitsers schip en opnieuw zijn we verrast te horen dat deze solozeiler al 78 is, al jaren de Med heeft bevaren en nu met een aangekochte boot uit Toulon is gekomen om over enige tijd naar Malaga te varen en door naar de Canarische eilanden. Een jeugdige oude flinke vent, voelt zich 40.

Wij wijden ons tussen het socializen door aan het installeren van Skadi's zonnescerm en het valt ons op dat we elke ochtend door vliegtuigengeronk worden omgeven. Niet alleen geronk: er blazen echte straaljagers om je oren.

Dit is het thuisland van het Acrobaten team van Janvier Murcia, "Patrulla Aquilla" ofwel Eagle Patrol. Acrobatische vliegers van de Spaanse luchtmacht, in 1985 opgericht. Speciale training is geïnvesteerd in loopings en landingen en het team gebruikt gedurende hun airshows steeds gele en rode rook die voor de kleuren van de nationale vlag staan.

[klik hier voor de webpagina van de Eagle Patrol](#)

We staan eerste rang op Skadi waar de jets vanaf het Mar Menor aan komen scheren om te oefenen voor hun eerstvolgende show, die zich in het luchtruim boven hun woonplaats gaat afspelen, op 24 juli. Gaat dat zien!

14 juli, 36 m2 zonnescerm

Zal je net zien dat je je hele boot gekoeld hebt en is het bewolkt!

Het zonnescerm werk fantastisch. Super-lichtgewicht. Het geeft een super-de-luxe-jachtgevoel. Eigenlijk hadden we voor de punt van het schip een driehoekscherm moten kopen, maar dat was in onze maat niet leverbaar op dit moment. We vouwen de losse flappen naar binnen en mogelijk korten we hem t.z.t. zelf in.

Peter heeft het nog leuker gemaakt door het zonnescerm op de giek vast te zetten en we kunnen nu door de wagen te verplaatsen de giek bewegen van links naar rechts en op

deze manier de zon, wanneer hij teveel van de zijkant invalt, nog wat extra weren door de giek met het zonnenscherm erop ietwat naar links of rechts te verzetten.

Het is klus dag en de buiskap gaat er ook nog af op het moment dat de wolken overdrijven. Met het geweldige schoonmaakmiddel van de Lidl spuiten we de randen van de buiskap in en na een paar minuten inwerken en wrijven met het sponsje, is hij als nieuw. De gordijntjes van Skadi, waar "het weer" in zit, worden in Lidl-bleek gelegd en de grijze stippen vliegen eruit!

Met de buiskap eraf kunnen we drukknopjes bevestigen om een luikingang-muskietennet aan vast te klikken. Dit alvast als voorzorg. Het IKEA-muskietennet dat de hele kuip kan overbruggen ligt nog in de bakskist voor de beestjes-eilanden tezijnertijd.

Om 13.00 uur is de bewolking opgelost en we kijken naar de temperatuur in Skadi en het scheelt 10 graden vergeleken met een week geleden. 34 graden in een boot is niet leuk. Nu voelen wij en de katten ons een stuk beter. Ze hebben veel geslapen de laatste dagen, maar zijn nu opeens een stuk actiever en Odin wil elke ochtend, net als in Albufeira waar we overwinterden, een stuk over het ponton lopen en spannende boten verkennen. Freija zetten we dan op de kant want ze durft niet te springen en ze volgt behoedzaam haar broer. We voelen ons alle vier helemaal thuis en comfortabel.

15 - 16 juli, klus dag 3 en een verdiend stedentripje

De Gangway is vastgeschroefd want de Tie-wrap hielden niet. Horretjes voor de logeerkamerraampjes zijn bevestigd, de bakskist is opgeruimd, het oude rubberbootje is gerepareerd en gelijmd en staat te koop, de BTW aangifte is gedaan en polissen van de autoverzekering zijn afgedrukt. Ook een verslag met maandelijks informatiebrief van de cruisers Association is geprint en daarin vinden wij zeer nuttige informatie over de Balearen tot aan Griekse eilanden.

Opmerkelijk nieuws: de Griekse overheid wil een belasting invoeren voor varen in Griekse wateren, per bootlengte vooraf te betalen (boete als je het vergeet)

Ondertussen vliegen de luchtacrobaten ons om de oren, een prachtig schouwspel.

MURCIA

De stad werd tussen 830 en 840, tijdens de Moorse overheersing, gesticht aan de rivier de Segura, door de kalief van het Kalifaat Córdoba, Abd al-Rahman II. De stad was na de Reconquista eind 13de eeuw de verblijfplaats van Koning Alfons X van Castilië die de stad veel privileges verleende. Dit zorgde voor de groei van de stad die met name in de 15de eeuw zijn hoogtepunt bereikte met de aanleg van belangrijke irrigatiesystemen in de huerta, de boomgaarden waar Murcia bekend om staat. De ambachten die floreerden in de 15de eeuw verlenen hun naam aan de straten in het oude centrum.

Murcia is de grootste stad van de regio, in de stad zijn dus ook twee grote universiteiten te vinden. Een van deze universiteiten; de publieke Universiteit van Murcia heeft naast een grote campus ten noorden van de stad in de wijk Espinardo ook een historische campus in het centrum, La Merced. De Universiteit van Murcia is de op twee na oudste universiteit in Spanje en is opgericht door Alfons X van Castilië in 1272 tijdens zijn koningschap.

De talrijke sporen en archeologische vindplaatsen zoals rotsschilderingen leren ons meer over de Iberische periode, de glans en glorie van het Romeinse imperium vertaalt zich in de precisie waarmee de steden opgebouwd werden.

Daarnaast kan je in Murcia restanten bezichtigen van Germaanse steden, Arabische moskeeën, kastelen, waaktorens, tempels en christelijke kerken. Kortom, Murcia is dé plaats om alles te leren over de geschiedenis van Spanje.

De Segura River (in het Latijn Thader , Arabisch Wadi al- Abyad , " White River ") is een belangrijke rivier in het zuidoosten van Spanje .

Murcia provincie

Het regionale park 'Salinas y Arenales' is het belangrijkste wetpark van de provincie. De mooie zandstranden en het kristalheldere water zijn een streling voor het oog. Overweeg je bezoek te plannen aan het einde van de zomer, wanneer hier talrijke flamingo's verzamelen voor ze aan de overtocht naar Afrika beginnen.

Net achter Alhama de Murcia ligt het 'Sierra Espuña'-natuurpark, gekend om de geiten en lynxen die hier nog in het wild rondlopen.

Wij hebben een autootje hoi hoi en we rijden in een uur naar Murcia en parkeren in een garage aan de rivier, zowat midden in het historische centrum. Ooit gehoord van Murcia? Wij niet eerder tot wij op reis gingen. Maar wat een mooie stad! prachtige pleinen, gebouwen, promenades.

Wat ons betreft schaarft Murcia zich in de reeks meest geliefde Spanje-stedentrips, naast Cadiz en Cartagena, en niet te vergeten de noord Spaanse steden. We moeten de stedentrip in tweeën splitsen, zoveel is er te zien. Onze voorkeur gaat altijd uit naar een slenterwandeling door de oude stad. Uit een onooglijk steegje kom je, zoals in vele cultuur dragende steden in Europa, plots op een wonderbaarlijk mooi plein en wordt je omringd door de prachtigste gevels met serres en balkons, beelden, daken, ornamenten. We besluiten 1 gebouw van binnen te bezichtigen, want we willen een poosje op de pleinen vertoeven onder het genot van een drankje. Onze keuze valt op het Casino, een paleis op zich.

El Real Casino de Murcia

Het gebouw, waarvan de bouw begon in 1847 is een mengsel van verschillende artistieke stromingen die in de tweede helft van de 19e eeuw en begin 20ste eeuw naast elkaar bestonden. In 1983 is het Real Casino tot historisch monument verklaard en tegenwoordig wordt het als Nummer 1 culturele bezienswaardigheid beschouwd.

Opvallendheidje van deze mooie dag is weer onze misrekening om in een gezellig-drukke stad te lopen. Museumbezoek is heerlijk rustig maar ook hier houdt men siësta en op zaterdagmiddag sluiten de winkels de verdere dag vanwege de viering van het weekend. Oja, hoe konden we dat vergeten.. Adios tot op maandag weer. TIP dus: ga tussen 18.00 uur en 23.00 uur op een doordeweekse dag winkelen. De verscheidenheid aan trendy (mode-)winkels en kunst-en ambachtsboutiques van beter kaliber is groot, de etalages zijn misschien juist opvallend door de rust deze middag. De winkelstraten en uitsparinkjes met vriendelijke terrasjes zijn overspannen met linnen doeken en zo is het goed toeven: shop! Not until you drop!

19 - 20 juli, aankomst Brian en kids en Cirque du Soleil Murcia

Gebaseerd op de Griekse mythe van de jonge Icarus, een show zorgvuldig gericht op het detail, een adembenemende encenering en live muziek: Varekai neemt je mee naar een bijzondere wereld waar alles mogelijk is. In de diepten van een magisch bos omringen de fantastische betoverde wezens en gemaskerde monsters de toeschouwer mee om weer een spannend avontuur te beleven.

Wie was ook alweer Icarus?

Icarus (Latijn) of Ikaros (Grieks: Ἰκαρος) is een figuur uit de Griekse mythologie. Hij wordt vaak genoemd in verband met zijn vader Daedalus. Omdat Icarus en Daedalus door koning Minos gevangen worden gehouden op Kreta, bedenkt Daedalus een manier om te ontsnappen; hij bouwt vleugels van een houten raamwerk, bezet met veren in een boog vastgezet met was. Omdat de was kan smelten, waarschuwt Daedalus Icarus om niet te hoog en dicht bij de zon te vliegen, maar ook

niet te laag, omdat de vleugels te zwaar zouden worden van het zeewater. In zijn enthousiasme wordt Icarus echter roekeloos; hij vliegt te hoog zodat de was toch smelt en hij stort neer in de Egeïsche Zee.

Het verhaal van Icarus is typerend voor het thema van hybris, dat algemeen voorkomt in de Griekse mythologie; hierin wordt een persoon afgestraft voor zijn eigen hoogmoed of overdreven zelfvertrouwen.

21 juli, Cartagena... land van de 1200 ertsmijnen

We hebben om 12.00 uur een afspraak in La Unión. Een educatieve rondleiding in de galerijen van de Mina Agrupa Vicenta.. Eerst krijgen wij een informatieve video te zien in het ontvangstgebouw en daarna worden we per treintje door gids David meegenomen naar de mijn. We rijden de route 33. Dit is een legendarische route van La Uniónese mijnbouw. Deze weg kruist de Sierra Minera en verbindt kustplaatsje Portman met de Unie en de Middellandse Zee. Het werd gebouwd in 1933 (vandaar de naam) met het oog op de toetreding van de haven van Portman tot de unie en werk te bieden aan de werkloze mijnwerkers na de mijnbouw crisis van de jaren '20. Het pad is de ruggengraat van de mijnbouw alhier en diende om het erts uit de sierra te transporteren. Het pad doorkruist een gebied van zeer hoge concentraties van mineralen. In deze Sierra die van Cartagena tot hier loopt, zijn 1200 mijnen en hier zijn vele soorten mineralen te vinden, zoals Pyriet, Zink, Lood, Phaliet, Zilver...zie onderaan: "de Mineralen van Cartagena".

Mina Agrupa Vicenta

Het is de belangrijkste attractie van het hele complex, want het is de eerste en enige ondergrondse mijn in de regio Murcia, die tot museum is aangepast en uitgerust voor het publiek om te bezoeken. Hier werd Pyriet gewonnen van 1869 tot midden van de twintigste eeuw. Met meer dan 4.000 m² open voor het publiek, tot 80m . diepte, is dit een van de meest spectaculair te bezichtigen mijnen in Europa, met de nadruk op haar unieke interieur, ruimten van buitengewone afmetingen en de ondergrondse meer met roodachtig effect van pyriet.

In de galerijen van de mijn werkten de arbeiders tot 14 uur per dag, 7 dagen per week. In deze mijn werkten 12 mijnwerkers, die per dag 37 karren erts moesten winnen van elk 600 kilo. Dat komt neer op bijna 2000 kilo erts per persoon per dag gekleed in sandalen en een short vanwege de hitte. In de mijn werd het soms 40 graden. Ze droegen geen helmen. De gemiddelde leeftijd van de mijnwerkers was 35 - 40 jaar en zij stierven allemaal aan longziekten. Het stof van gaten boren om dynamiet te plaatsen was de ergste oorzaak. Wanneer een mijnwerker overleed moesten de kinderen de taak van de vader overnemen, vaak al op jonge leeftijd, 8 jaar was geen uitzondering.

De vrouwen van de werkers waren over het algemeen aan het werk in de wasstraten waar Pyriet uit het erts gewassen werd. De werknemers kregen geen salaris maar tegoedbonnen voor bijv. levensmiddelen, die zij konden inleveren in winkels die eigendom waren van de mijn-eigenaar.

Onze gids wijst ons op de pegels van zout aan de plafonds van de gewelven. Het water druipt er af, maar dit is geen gewoon water dit is magnesium sulfaat en op het laagste niveau van de mijn ligt een meer dat rood gekleurd is en waarover een laag van dit zout ligt, en nadat je er iets in gegooid hebt, zich boven het geworpen voorwerp weer sluit. Als je hier een stuk vlees met bot in gooit, is het vlees binnen een dag van het bot weg.

De mineralen van Cartagena

De Sierra de Cartagena is een gebergte dat zich uitstrekt tussen Cartagena en Cabo de Palos, 50 km ZO van Murcia. Dit gebergte van 20x10 km is volledig doorgraven door duizenden mijnen en mijntjes. Overal storthopen, waar u maar kijkt. Zelfs een Romeinse! Het is een ideaal gebied voor verzamelaars.

De meeste mijnen zijn voor lood ontgonnen maar er waren ook ijzer-, bariet-, mangaan- en zelfs tinmijnen. Op het ogenblik zijn er nog vier of vijf gigantische dagbouw mijnen in bedrijf en twee ondergrondse bedrijven. De vindplaatsen zijn onmogelijk te beschrijven vanwege hun talrijkheid. Speciale vermelding verdient het mineraal greenaliet, een zeldzaam ijzersilikaat, herkenbaar aan de groene kleur en glasachtige breuk. Het komt meestal voor

met magnetiet, pyriet, sfaleriet, galeniet, chalcidoon en kwarts. Het wordt in de dagbouw mijnen gewonnen voor het lood en zink dat er bij voorkomt.

Nog enkele voorbeelden van mineralen die er voorkomen: bariet, dolomiet, calcië, amethyst, cerussiet, anglesiet, opaal (onedel, in vele kleuren door verontreiniging met metaaloxiden), goethiet, limoniet, aragoniet, gips, chrysokolla, etc. etc.

Flamengo-weetje.

Het dorp, dat door de mijnbouw-unie La Union werd genoemd, telde voordat de mijnbouw (na de Romeinse ertswinningen) weer werd ontdekt 50 inwoners. Binnen een halve eeuw woonden er 50.000 mensen; de meeste mijnwerkers zijn van Andalusische afkomst en dat bracht de Flamengo met zich mee. In deze omgeving ontstond daardoor een authentieke Flamengo cultuur. In de galerijen van de mijn werd de Flamengo vurig bezongen vanwege het harde werken, en de ontbering die de werknemers leden.

Je kan hier nog regelmatig een Flamengo-avond bijwonen binnen in de gewelven. Ook worden voorstellingen gegeven in het antieke overdekte marktgebouw.

22 - 24 juli Freek, Joran, Brian, Babette, Luna, Dyon, Juliette, Annelies en Peter pfff

Het is warm met een prettige bries, gevolgd door windstil weer met een temperatuur van 34 graden. We voegen ons bij Brian en Babette en kids, nemen een duik in het zwembad van hun appartement en gaan om 21.00 uur eten bij Sol y Sombra. Er worden een hoop "bommetjes" gesprongen. Annelies installeert zich op een bankje en later met Babette op een handdoek op het terras. Goede leuke gesprekken met je stiefschoondochter... Ook Freek heeft goede leuke gesprekken met Juliette die perfect Nederlands spreekt en zoals altijd veel vragen heeft. De vraag: ben jij een oom? heeft een bijzonder diepgaand gesprek ten gevolge.

Sol Y Sombra kent ons ondertussen en eigenaar Khalid heeft zijn uiterste best gedaan om een mooie tafel aan de rand van het Mar Menor te dekken. De Arroz = Paëlla is voortreffelijk, nog niet eerder zo goed gegeten. Het wordt elke avond laat maar ja jongens dit is Spanje. De kids moeten van Brian en Babette 's middags een verplichtsiësta-slaapje doen en dat lukt niet echt. We hebben zicht op een slaapkamer waar opeens drie matrassen liggen en dat is dus meer lol maken dan slapen. Gekke Papa, je gaat toch zeker niet slapen...?

Op 24 juli staan we om 10.00 uur alweer paraat om de boot vaarklaar te maken. Zonneschermen eraf en vertrekken. De overburen hebben gezegd dat het eiland (vulkaan) Isla Mayor O del Barón privébezit is en dat we daar niet mogen komen. We gaan het zien....

We varen naar de andere oever van het Mar Menor nabij San Javier, in afwachting van het luchtacrobatisch team van de luchtmacht en om 12.30 uur ziet Peter ze in formatie taxiën. Het gaat dus echt gebeuren. We hebben er niets over tegen de kinderen gezegd. We liggen met een vijftal schepen voor San Javier en daar dient met donderend geraas het team **Casa C-101 Aviojets** zich aan en presenteert meteen zijn roodgele kleurenwolken. Het is een geweldig schouwspel vanaf de boot en we zitten allemaal op een kluitje op de punt van Skadi om de straaljagersshow te zien. Vooral de ruggelingse looping is verbazingwekkend. Na de lunch varen we naar het eiland Isla Mayor o del Barón.

Isla Mayor o del Barón

De bevoorrechte zoutwater lagune is bezaaid met kleine eilanden van vulkanische oorsprong: Perdiguera, La Perdiguera, Redonda, Ciervo, Sujeto y la Mayor o del Barón. De laatste is de grootste van de vijf met zijn 93,8 Ha oppervlakte en 104 m hoog. Tegenwoordig eigendom van de Natalia Figueroa, die gehuwd is met zanger Raphaël

en dochter is van Doña Ana María Navarro Figueroa, weduwe markiezin van Sierra Nevada en afstammeling van de Graaf van Romanones: Don Alvaro Falco. Zij kocht het land van de Baron de Benifayo in 1920.

Naast de vier eilanden die dit beschermd landschap vormen, heeft dit eiland geleden onder talrijke aanpassingen waarbij in meer of minder belangrijke maatregel, hun natuurlijke middelen zijn benut. het paleisje, een kopie van het paleis in San Pedro de Inetar, heeft de Barón in 1873 laten bouwen. Het werd gebruikt voor zijn jacht-uitstapjes, waarbij hij fazanten en herten schoot. Op dat moment was het eiland nog rijk aan eiken. Momenteel is het enige eiland dat een bos van Palmen heeft, uniek in Europa en het heeft ook een belangrijke ornithologische rijkdom.

Ondanks het feit dat het een beschermde plek is, kan elke lezer van onze site die een gril van uitgaven heeft, het paleisje dat door Baron de Bénifayó ooit is gebouwd, voor een paar dagen huren voor minimaal 12.000 euro per week voor een groep van maximaal 10 personen.

25 - 26 juli, een rustdag Skadi en een doe-dag Murcia

Het is een luie dag. Na een hele dag varen, babbelen, zwemmen, eten...werken we de site bij en liggen we lui in de kuip. We worden aangesproken door een Belgische buur die 2 maanden per jaar in de Med vaart. Vandaag komt hij niet veel verder want hij heeft een defecte motor. We bespreken de Med even kort en wederom vinden we herkenning in zijn mening over de Med: onvoorspelbaar, op de Atlantic weet je altijd wat er gaat gebeuren, hier niet. Daarover opnieuw meer in de nieuwsbrief die bijna af is.

26 juli Spaanse hitte Spaans land

Het is te heet om veel te doen. In La Manga centrum, zo'n 8 km. terug langs het Mar Menor, is de temperatuur 26 graden. De Spaanse overbuurvrouw vertelt ons dat het in Murcia stad 31 graden is. We wachten dus met een uitstapje naar Murcia tot later in de middag. We vertrekken uit Tomas Maestre om 16.00 uur, het is een rit van ruim een uur.

Het blijft wel steeds bijzonder dat je opeens vanuit het droge bergland een bosrijk gebied doorkruist. Ook verweerde zandsteenrotsen aan de snelweg beloven een heel ander landschap, tussen deze groene bergen in.

Dit is El Valle y Carrascoy

Carrascoy Regional Park heeft een oppervlakte van ongeveer 16.724 hectare en het hoogste punt is de berg El Relojero, met 609 m. Om de vallei te bereiken, kunnen reizigers gaan via Los Alcázares of via La Alberca, en je krijgt daarbij dan een uitgebreide rondgang door de bergen. Het is vooral een door pijnbomen bezaaid landschap met schaduwrijke vaak verlaten velden en sommige gewassen.

*Zodra je de de bergtoppen over bent verschijnt voor het oog van de reiziger een grote uitgestrektheid van uitgeholde en kale heuvels bekend als het **Paisaje Lunar, het maanlandschap**.*

Op de bergen groeien naast de pijnbomen ook dennen, afgewisseld door palmen en eiken en de Mastiekboom, in de drogere vlakten komen veel kruidige planten voor zoals Rozemarijn en Thijm en in de vallei zelf groeien Oleanders, Myrthe, bessenstruiken en riet.

Door de vallei loopt de Segura rivier, die ontspringt bij Pontones en in de Middellandse Zee uitkomt nabij Guardamar. Het is de meest/vaakst gereguleerde rivier van Europa!

Door zijn talrijke overstromingen en perioden van droogte heeft de rivier veel invloed gehad op het leven in de Murcia. Reeds door Arabieren zijn complexe pijpleidingen en irrigatiesystemen aangelegd die later door de Romeinen zijn gebruikt. In de 18e eeuw heeft massale ontbossing plaatsgevonden en ook heeft de hand van de mens

zijn invloed gehad op het gebruik van de kanalen. De water-opvangplaatsen werden schaars - het evenwicht tussen wateropvang en gebruik en regen en droogte werd verbroken.

Er ontstonden grote overstromingen die de landbouw infrastructuur beschadigden en drinkwater vervuilden. In 1951 vond een overstroming plaats van 1700 m³/sec. waarbij in Murcia 1500 doden vielen. In 1973 in Santa Teresa had de overstroming een omvang van 1800 m³/sec. Tot 1989 vonden nog 5 overstromingen plaats, waarbij vele doden vielen.

Murcia heeft vele littekens opgelopen door overstromingen grote droogten, de oorlog tegen Napoleon en de winning van ertsen voor het gebruik in de snel opkomende industrialisatie.

In 1949 begon men met het bouwen van 19 dammen om watervoorraad-bassins aan te leggen en het land tegen overstromingen te beschermen.

Ook vandaag om 17.30 uur, is het nog drukkend heet. We zoeken verkoeling in het prachtige klooster van Santa Clara, echter.....deze blijkt in de middag en avond in de maanden juli en augustus dicht te zijn (het is toch hoogseizoen, ben ik nou gek?) Dan zijn we door gezoek en zeer langzaam geslenter met de nodige humoristische opmerkingen over wat de hote met je doet, net te laat voor het Real Casino, dat Peter en Annelies al eerder hebben bewonderd. Nou ja het is een mooie dag, het water gutst van je lijf, we zijn letterlijk niet vooruit te branden, het leven is geweldig, evenals de vakantie van Brian, Babette en kinderen.

Als het zó heet is dan sluiten je ogen ook Enigzins, zweet en zonlicht prikken op je oogkassen. Dampig, na toch een wandeling door de stad, nemen we plaats op een druk terras waar we hopen wat tapas te kunnen nuttigen. Voor Spaanse begrippen zijn we te vroeg, maar hier heerst een rommelige sfeer en je kan de hele dag wat eten, lijkt het. Zoals zo vaak springen de obers in de bres en halen van alle kanten tafels om ons 9-en te kunnen plaatsen. We nemen allerlei hapjes + patas, voor de kinderen kipspiesjes en salade en tonijn op brood, en véél water en bier. In de schaduw met een temperatuur die alweer daalt (1 graad), met blik op het prachtige bisschoppelijke paleis en de kathedraal met al zijn ornamenten. Wat wil je nog meer..

Het is voor Joran en Freek de laatste dag en wat maakt het uit dat de musea dicht zijn, we hebben een hoop plezier met elkaar.

27 juli, kat in het water, zout in het water

Zoon Joran en vriend Freek pakken hun spullen alweer in. En de katten willen tòch even naar buiten voordat ze tot 16.00 uur in hun mandje moeten en Peter heeft een wat dunnere draad gevonden om Odin aan vast te maken. Odin loopt tegenwoordig behoorlijk ver weg, dus nu even aanlijnen nu iedereen heen en weer loopt. Deze draad blijkt opeens vast te zitten onder de wielletjes van de loopplank en wanneer Odin door drukte op de steiger zijn heil plots op de boot wil zoeken trekt het touw zodanig aan hem dat hij naast de loopplank in het water valt. Hij zwemt maar is geschrokken. Peter trekt hem aan zijn tuigje eruit en droogt hem af. Er is niet veel tijd voor troost maar hij gaat zichzelf meteen wassen en waarschijnlijk helpt zijn zus straks wel mee. Wij moeten de "tent" sluiten om naar Alicante vliegveld te rijden.

Afscheid is altijd verdrietig "Partir cést mourir un peu...", maar in tegenstelling tot vorige keer zien we elkaar al weer gauw bij het huwelijk van Brian en Babette in oktober.

We besluiten langs de zee te rijden en even naar Torreveija te gaan om een cadeautje voor Luna, de dochter van Brian, te kopen. Dat vinden we in een enorme Papelleria. Een prachtige boekhandel met klein speelgoed en veel meisjes/jongens-hobby-artikelen.

Langs de kust rijden we naar San Pedro de Pinetar. Hier ligt een aaneenschakeling van urbanisaties in het licht glooiende landschap. Vlak daarachter liggen de Salinas de Torreveija, prachtige lila-rose gekleurde-zoutvelden langs moerasachtig gebied met Flamingo's en reigers.

De zoutmeren van Torrevieja

De bevolking van Torrevieja leeft tegenwoordig grotendeels van de toerisme, echter een belangrijke bron van inkomsten is nog steeds de zoutwinning.

*Het zout wordt gewonnen uit de meren rondom Torrevieja. Het mooiste is absoluut de **Laguna de Torrevieja**. Niet zozeer wat betreft de flora en fauna eromheen betreft, maar vooral wat betreft de onwaarschijnlijke kleur ervan. Het is echt geen vertekend beeld wat u ziet op Google Earth. Het meer is echt lila of roze gekleurd, wel is de kleur afhankelijk van de sterkte van de zon.*

Het zoutmeer heeft ook een medicinale werking, veel mensen met luchtweg klachten, reuma of huidproblemen hebben baat bij een kuur van diverse dagen achter elkaar in het Salinas de Torrevieja. Sommigen nemen zelfs eerst een modderbad andere gaan alleen in het zoute water "floaten". Door het hoge zoutgehalte drijft u op het water, het water voelt behalve heel zout ook vetzig aan.

Naast het zoutmeer nog geen 10 m er vandaan zijn natuurlijke bronnen waar je bronwater uit kunt halen om je mee af te spoelen, een heel bijzondere ervaring.

*Zoutproductie en visserij zijn al eeuwenlang een belangrijke inkomstenbron voor de inwoners van Torrevieja, naast het toerisme, dat eind vorige eeuw sterk toenam. Tot halverwege de 20e eeuw was zoutwinning de belangrijkste inkomensbron van de stad Torrevieja. Door een grote technische reorganisatie zijn er nu nog zo'n 160 werknemers in vaste dienst betrokken bij de zoutwinning. De zoutproductie vindt tegenwoordig alleen nog plaats vanuit het zoutmeer bij Torrevieja. Uit het zoutmeer bij La Mata wordt geen zout meer gewonnen en dit zoutmeer dient hoofdzakelijk als verwarmingstank voor het andere zoutmeer bij Torrevieja. **Het zoutmeer bij Torrevieja is één van de grootste zoutexploitaties van Spanje en produceert gemiddeld 600.000 ton zout per jaar. In tegenstelling tot andere zoutexploitaties in Spanje, gaat hier de zoutwinning bijna het gehele jaar door.** De Salinas van Torrevieja en La Mata met een totale oppervlakte van 3.743 hectare werden op 27 januari 1989 tot Natuurpark verklaard door de regering van de autonome regio Valencia en trekt duizenden bezoekers.*

28 juli, de verjaardag van Luna

Vandaag wordt Luna 9 jaar!

Annelies zoekt op het web naar een echte taartenwinkel. Panaderia's en cafetaria's zijn er genoeg maar die verkopen geen echte taarten. In Cabo de Palos bevindt zich de Cardinal American Bakery en Peter rijdt er met de meiden en Brian naar toe om een mooie taart uit te zoeken die we op het balkon van het appartement aansnijden, op zijn Hollands met het "lang zal ze leven".

Het is Luna's wens om uit eten te gaan in winkelcentrum Zoko. Frappant hoe de kelners van de opeenvolgende restaurants je proberen binnen te halen. Hierbij is er een te opdringerig en Babette neemt geen blad voor de mond en zegt het ook: no, you are too pushy!

Na een goede pizza bij vriendelijke obers rijden we terug naar onze wijk en gaan de kermis bezoeken. Wij hebben ons al die tijd afgevraagd waarom er geen draaimolen operationeel is, nu weten we dat hier alleen kermis is in de avond. De kinderen hoe klein ook, gaan hier niet voor 01.00 uur naar bed. Mooiste attractie voor Luna is de elastiek-trampoline-jump en de botsauto's. Peter, Babette en Brian wagen zich aan een typ schommelschip, drie keer heen en weer en dan drie keer over de kop en dat alles een keer of vijf. Gelukkig geen toetje genomen na de pizza....

29 - 30 juli, het is heet

Dit zijn de warmste weken van de zomer - tussen 20 juli en 10 augustus.

Op 29 juli moet onze auto ingeleverd worden op het vliegveld Santiago de Ribera van Murcia. De taxi naar dorp Santiago kost 6 euro en aldaar stappen we na een heerlijke koffie op de Ferry. Daar ben je gewoon een halve dag mee bezig. De Ferry gaat niet in siësta tijd, we zijn op tijd voor de laatste Ferry van dit dagdeel, anders moeten we 4 uren wachten.

We zien gebruikte Brian en Babette en kinderen bij de ijssalon later die middag en dan vertrekken zij naar Alicante Aeroport. Wij keren terug in het dagelijks Skadi leven.

Op 30 juli wagen we ons nog aan een fietstocht naar Cabo de Palos. De fietspaden lopen mooi langs de stranden maar hoe dichter de bebouwing hoe onregelmatiger de fietspaden qua wegdek maar ook slingerdeslang achter en voor- wandelpaden of uitritten langs. Het is erg druk onder de facades van de torenhoge appartementengebouwen. Annelies doet een sportieve poging in de hitte en gebruikt haar accu's nog niet. Peter gaat snel met de Electra, dat is sowieso een race-beest. Het onafgebouwde naargeestige skelet van hotel Doblemar torent over ons heen. Daar onderlangs fietsend is het nog dominantier dan wanneer we het met de auto passeren. 1200 kamers van twee driearmige gebouwen staren ons verdrietig aan. De zwaluwen, muizen en insecten hebben er een walhalla aan...

We stoppen uitgeput en dorstig halverwege de route bij winkelcentrum Zoko. Koffie en taartje, overmorgen gaan we lijnen. We hebben een nuttig winkelmoment bij de gekoelde Ferreteria. Love de Ferreteria's, Blokker, IJzerwarenwinkel en Handyman in één. Kopen van nieuwe hippe slippers staat ook op de lijst ter vervanging van de zilte versleten exemplaren(tja. Schoenen) voor Annelies en dan aanvaarden we de klamme hete terugtocht, waarbij Annelies nu wel de Electra gebruikt en voortgedreven door de gashendel droomt van water in welke vorm dan ook.

We verbazen ons nog over de mensenmassa's op het strand, nabij de grote hotels. Iedereen zit ook aan de rand van de zee. Een enorme brede rand strand tegen de balustrade van de boulevard aan is gewoon leeg. Overigens is hier geen "Pablo" die parasols verhuurt. Hier in La Manga en omgeving wemelt het van de parasol en opblaasbeddenwinkels. Waag het niet een parasol-verhuur-punt op het strand te beginnen! We storten ons thuis op de koele bank. De katten slapen en openen 1 oog: fijn dat je terug bent, welterusten.

31 juli, 32 graden buiten, 22 graden binnen

De knop van de wind gaat om. Hij komt, na weken Noordoost gestaan te hebben, nu uit Zuid en brengt vochtige lucht met zich mee. We douchen 3x per dag. De katten zijn verbazend actief en Odin is al 2 x zoek maar blijkt dan op de bimini te zitten.

Voordat het nacht wordt, valt met eenzelfde abruptheid als de wind, de stroom uit in de gehele haven en ook onze airco. Licht (12 volt) is er genoeg en ook de koelkast blijft draaien.

Tegen 03.00 uur is de boot te warm en opent Annelies de luiken om de 28 graden zuurstof naar binnen te laten. Het is niet leuk als het te warm is. En God zij dank hebben we airco en een reflecterend zonnenscherm. Tegen de ochtend springt de airco aan net als de wind die met 6 Bft heet over de Skadi aan komt rollen. Peter gaat met de katten boven in de kuip zitten en Annelies besluit zich in slakkentempo bij hem te voegen, benieuwd naar het gesprek dat hij heeft met Jan de bruin, die reageert op onze pas verzonden nieuwsbrief.

Dit is waarlijk Spanje, stikheet en nu ook nog klam. De wind is uit en de knop gaat weer aan tijdens het telefoongesprek met Jan de Bruin. Skadi beweegt heen en weer. Het duurt 24 minuten. En dan is de wind weer op. Siësta is een begrijpelijke instelling: je komt niet vooruit met deze hitte tenzij je in het water ligt.

Niet goed voor mensen met een gezondheidsprobleem. Het gaat 41 graden worden in Murcia deze week en dan lees je bijvoorbeeld in Nederland in de krant de berichten dat de mensen in Spaanse steden op straat neervallen.

*De term **Mediterraan klimaat** verwijst naar het klimaat in landen rond de Middellandse Zee. De zomers zijn warm en de winters, waarin de meeste regenval plaatsvindt, zijn mild. Het mediterrane klimaat wordt vaak bij het traditionele subtropisch klimaat gerekend, echter dit geldt alleen voor het warme mediterrane klimaat (Csa-klimaat), zover je het systeem van Köppen en de traditionele klimaatzones met elkaar kan vergelijken.*

Volgens de klimaatclassificatie van Köppen is het mediterrane klimaat een Cs-klimaat en is daarom een gematigd klimaat (C-klimaat). Dit klimaat karakteriseert zich doordat de droogste maand in de zomer een gemiddelde maandneerslag heeft van minder dan 30 mm en dat de natste maand in de winter ten minste gemiddeld driemaal zoveel neerslag heeft als de droogste maand in de zomer.

Men treft dit klimaat aan rond de Middellandse Zee, maar ook in het zuidelijk deel van Californië, Chili, zuidelijk en zuidwestelijk Australië en de Kaapprovincie in Zuid-Afrika. De aanwezigheid van een grote watermassa zorgt altijd voor een matigende werking op de temperatuurverschillen. De winterse regenval wordt veroorzaakt door cyclonen die zich op gematigde breedtegraden bevinden. Deze cyclonen voeren vochtige lucht van over de zee aan waar het door condensatie als regen neervalt.

*In de kustgebieden van Almeria tot Alicante heerst een Mediterraan klimaat. Milde winters en hete zomers en ook nog erg droog, bijna woestijnachtig. Op sommige plekken valt slechts 150 millimeter neerslag per jaar, oftewel dit is de **droogste plek van Europa**.*